

РЕШЕНИЕ

№ 68

гр. София, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 177 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: НИКОЛА Д. КЪНЧЕВ

при участието на секретаря

като разгледа докладваното от НИКОЛА Д. КЪНЧЕВ Гражданско дело №
20231110132533 по описа за 2023 година

намери следното:

Производството е по реда на чл. 422 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от “С Ке ООД против Д. Й. Л.,”
която са предявени обективно кумулативно съединени положителни
установителни искове с правно основание по чл. 422 ГПК вр. чл. 240, ал. 1 ЗЗД
вр. чл. 9 ЗПК вр. чл. 6 ЗПФУР, иск по чл. 422 ГПК вр. чл. 240, ал. 2 ЗЗД вр. чл. 9
ЗПК вр. чл. 6 ЗПФУР и иск по чл. 86, ал. 1 ЗЗД. Ищецът претендира
признаването за установено, че ответницата му дължи сума в размер на 80
лева, представляваща главница по договор за заем, ведно със законната лихва за
забава от 22.02.2023 г. до окончателното погасяване на вземането, 121,24 лева -
възнаградителна лихва по договора, начислена за периода 03.05.2022 г. -
03.11.2022 г., както и мораторна лихва, в размер на 76,74 лева, дължима за
периода 01.08.2022 г. – 01.02.2023 г. Твърди, че за посочените вземания
разполагал с издадена в негова полза заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК п
ч.гр.д. № 9248/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 177 с-в, срещу която
ответницата възразила. Извежда съдебно предявените субективни права пр
твърждение, че ответницата отправила искане до дружеството за сключване н
заем на електронния му адрес: <https://credirect.bg>, като с оглед подадената
заявка, на посочения от ответницата имейл адрес били изпратени общит
условия на заемотателя, както и проект на договора за заем, съгласно
предварително зададените от заемателя параметри. Твърди, че с натискане н
бутон „Изпрати“ заемателят е приел условията на договора, съгласно чл. 10
ЗЕДЕУУ. Ищецът потвърдил сключването на договора чрез изпращане на

електронен адрес на заемателя екземпляр от договор за паричен заем № 672162 ведно с погасителен план и приложимите общите условия. Поддържа, че съгласно общите условия, договорът влиза в сила на датата на изпращането му на заемателя, която в настоящия случай е 03.05.2022 г. Сочи, че заемната сума е била изплатена на ответницата на каса на „Изипей“ срещу представяне на документ за самоличност. Твърди, че ответницата не е изпълнявал задълженията си по договора. Сочи наличието на основания, въз основа на които претендира заплащането на мораторно обезщетение. Обективира искан за разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответницата не е подала отговор на исковата молба. С депозираното възражение срещу издадената заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 9248/2023 г. по описа на СРС, 177 с-в, оспорва основателността на претенциите на ищеца, както и наличието на облигационно правоотношение по сключения договор за заем.

В съдебно заседание, страните са редовно призовани, не се явяват и не изпращат представители. С молба от 08.12.2023 г. ищецът е направил искан делото да бъде разгледано в негово отсъствие.

На база представените доказателства, съдът намира за установен следното:

По предявените искове по реда на чл. 422 ГПК с правно основание по чл. 240, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 9 ЗПК и чл. 6 ЗПФУР и чл. 240, ал. 2 ЗЗД вр. чл. 9 ЗПК и чл. 6 ЗПФУР, в тежест на ищеца е да докаже по делото наличието на валидно облигационно правоотношение с ответницата, възникнало по повод сключен договор за заем № 672162 от 03.05.2022 г., съгласно който е предоставил полза на заемателя уговорената заемна сума, а ответницата се е задължила да върне в предвидения срок съгласно погасителния план, както и да заплати уговорената възнаградителна лихва.

По отношение на иска с правно основание по чл. 422 ГПК вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже наличието на главен изискуем дълг и изпадането на ответницата в забава.

При доказване на горните обстоятелства, в тежест на ответницата е да докажа, че е погасила претендираните вземания.

Съдът е приел като писмено доказателство по делото приложен от ищца незаверен препис от договор за паричен заем „Кредирект“ № 672162, сключен на 03.05.2022 г., без положени саморъчни подписи на страните. В съдържанието му е посочено, че ищецът, в качеството му на заемодател, предоставя в заем на ответницата сума в размер на 800 лева, която следва да бъде възстановена от заемателя чрез изплащането на шест на брой погасителни вноски, с уговорен дата на последно плащане – 03.11.2022 г. В съдържанието на договора е обективиран и погасителен план, при уговорени ГЛП в размер на 40,05 % и ГП – 47,58 %, като общо дължимата от ответницата сума възлиза на 921,24 лева. О съдържанието на приетите по делото Общи условия на „Сити Кеш“ ООД за заеми „Кредирект“, в сила от 08.03.2019 г., представени в хода на заповедното производство се установява, че разпоредбата на чл. 11, ал. 2 предвижда, че

натискането на бутона „Изпрати“, заемателят декларира, че приема условията на договора, като това действие се счита за подписване от заемателя на всяка страница от представените документи, касаещи необходимата преддоговорна информация. В чл. 18, ал. 1 от общите условия е предвидено, че при одобрение за сключване на договора, заемотателят изпраща на декларирания от заемателя електронен адрес договора за заем, заедно с погасителен план и общите условия във формат, който не позволява коригиране на предоставената с него информация, като по аргумент на чл. 20, ал. 1, следва че договорът се счита за сключен и влиза в сила от датата на изпращането му от заемотателя на заемателя. Съгласно чл. 19, ал. 1 от общите условия, заемната сума се предоставя на заемателя чрез нареждане по банков път на посочената от заемателя за целта банкова сметка или чрез превод по системата за разплащане „Изипей“.

Съгласно разпоредбата на чл. 9 и сл. от ЗПК, договорът за потребителски кредит е договор с конкретни реквизити, въз основа на който кредиторът предоставя или се задължава да предостави на потребителя кредит под формат на заем, отсрочено или разсрочено плащане, и всяка друга подобна форма на улеснение за плащане. Формата за действителност на договора за потребителски кредит съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗПК е писмена, като се счита за спазена ако документът е на хартиен или друг траен носител, който по ясен и разбираем начин сочи клаузите, в два екземпляра - по един за всяка от страните по договора. Съгласно § 1, т. 10 от ДР на ЗПК „траен носител“ е всеки носител, даващ възможност на потребителя да съхранява, адресирана до него информация по начин, който позволява лесното ѝ използване за период от време, съответстващ на целите, за които е предназначена информацията, и който позволява непромененото възпроизвеждане на съхранената информация. ЗПК допуска сключването на договор за потребителски кредит от разстояние - по правилата на Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние (ЗПФУР) – арг. от чл. 5, ал. 9 и ал. 13 от ЗПК. Договорът за потребителски кредит отговаря на определението за финансова услуга по § 1, т. 1 от ДР на ЗПФУР. Съгласно § 1, т. 2 от ДР на ЗПФУР „средство за комуникация от разстояние“ е всяко средство, което може да се използва за предоставяне на услуги от разстояние, без да е налице едновременно физическо присъствие на доставчика и на потребителя. При сключване на потребителски договор за кредит от разстояние доставчикът на услугата следва да предостави на потребителя стандартния европейски формуляр, съгласно приложение 2 на чл. 10 от ЗПК. Съгласно чл. 3 ЗЕДЕУУ писмената форма на документ е спазена, ако е съставен електронен документ, съдържащ електронно изявление. Електронното изявление е представено в цифрова форма словесно изявление, което може да съдържа несловесна информация (чл. 2, ал. 1 и 2 ЗЕДЕУУ). Същото се счита за подписано при условията на чл. 13, ал. 1 ЗЕДЕУУ – за електронен подпис се счита всяка електронна информация, добавена или логически свързана с електронното изявление за установяване на авторството му. Съдебната практика приема, че електронният документ не е необходимо да бъде инкорпориран на хартия и подписан. В този смисъл е и легалната дефиниция на понятието по чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета о

23 юли 2014 г., съобразно която електронен документ означава всяко съдържание, съхранявано в електронна форма, по-специално текстови ил звуков, визуален или аудио-визуален запис. Съобразно разпоредбата на чл. 4 изр. 1 ЗЕДЕУУ, автор на електронното изявление е лицето, което се сочи кат негов извършител. В случая, по делото е представен в писмен вид договор: сключен между страните, като възпроизвеждането на електронния докумен върху хартиен носител не променя характеристиките му. Представеният п делото препис не е заверен от страната, съответно не може да бъде възприе като годно и достатъчно доказателство за авторството на изявлението и з съдържанието му, по арг. чл. 184, ал. 1 ГПК.

Отделно от горното, следва да бъде взето предвид, че по делото не с ангажирани доказателства, от които да бъде видно че ответницата е получила п нареждане на ищеца „Сити кеш“ ООД заемната сума в размер на 800 лева изплатена на каса на „Изипей“ АД, каквито са изложените твърдения в исковат молба.

Настоящият съдебен състав приема, че в хода на производството не е безспорно установено наличието на валидно застрахователно правоотношение възникнало между страните по повод сключен договор за паричен заем № 672162 от 03.05.2022 г., което обуславя неоснователността на предявените искиви претенции.

По отношение на разноските:

С оглед изхода от правния спор, право на разноски има ответницата по делото, по арг. чл. 78, ал. 3 ГПК. При съобразяване на обстоятелството, ч същата не е обективирала искане за присъждане на разноски и не е взел становище по предявените искиве, следва че съдът не дължи произнасяне н посоченото основание.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ предявените от „С К “ ООД, ЕИК проти Д. Й. Л., ЕГН *****, установителни искиве с правно основание по чл. 42 ГПК вр. чл. 240, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 9 ЗПК вр. чл. 6 ЗПФУР, иск по чл. 422 ГПК вр чл. 240, ал. 2 ЗЗД вр. чл. 9 ЗПК вр. чл. 6 ЗПФУР и иск по чл. 86, ал. 1 ЗЗД, които претендира да бъде признато за установено, че ответницата дължи н дружеството сума в размер на 800 лева, представляваща главница по договор з заем № 672162 от 03.05.2022 г., ведно със законната лихва за забава о 22.02.2023 г. до окончателното погасяване на вземането, 121,24 лева - възнаградителна лихва по договора, начислена за периода 03.05.2022 г. - 03.11.2022 г., както и мораторна лихва, в размер на 76,74 лева, дължима з периода 01.08.2022 г. – 01.02.2023 г., като неоснователни.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването м на страните по реда на Глава XX ГПК пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____